

Wspomnienie o Jerzym Olku

19 listopada 2022 roku we Wrocławiu zmarł Jerzy Olek – artysta, profesor i teoretyk sztuki, zajmujący się fotografią i sztuką multimedialną. Z Muzeum Papiernictwa w Dusznikach-Zdroju współpracował od lat 90. ubiegłego wieku.

Urodził się w 1943 roku w Sanoku. Dzieciństwo i wczesną młodość spędził w Bieszczadach. Dyplom uzyskał w PWSSP w Poznaniu, zaś w 1965 roku debiutował wystawą indywidualną. Działal w klubie fotograficznym „Pałacyk” oraz grupie artystycznej „Odra 65”. Swoje pierwsze teksty krytyczne publikował w studenckim czasopiśmie „Konfrontacje”, kolejne m.in. w „Politechniku”, „Fotografii”, „Odrze” i „Nurcie”.

Specjalizował się w psychofizjologii widzenia oraz nowych mediach. Był inicjatorem ruchu fotografii ekspansywnej oraz medialnej. Wykładał na Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu i Gdańsku oraz na Politechnice Wrocławskiej i Uniwersytecie Wrocławskim. Przez wiele lat prowadził we Wrocławiu Galerię Foto-Medium Art. Aktywnie działał jako twórca i współtwórca wielu wystaw artystycznych, warsztatów i plenerów fotograficznych w kraju oraz za granicą. Z pasją i zaangażowaniem prowadził Festiwal Nowej Sztuki „lAbiRynT”, początkowo w Kłodzku, a następnie w Słubicach i Frankfurcie nad Odrą. Do jego zasług należy również organizacja międzynarodowych Fotokonferencji Wschód-Zachód we Wrocławiu. W swoim wiejskim domu w Starym Gierałowie na ziemi kłodzkiej stworzył unikatową galerię „ef” składającą się z miniatur autorstwa artystów z całego świata.

Z Muzeum Papiernictwa Jerzy Olek zaczął ściślej współpracować po 2000 roku jako pomysłodawca i kurator takich wystaw, jak: „Itinerarium” (2006), „Twarze – dialog artystyczny – portret Franciszka Starowieyskiego” w ramach festiwalu sztuki „lAbiRynT – artyści o artystach” (2007), „Trójwymiar linii” (2013), „Nowy q-bis-m, czyli pikselandia” (2015), a także jako autor ekspozycji „Druga strona” (2016). Z jego inicjatywy w salach dusznickiego młyna papierniczego zaprezentowana została wystawa światowej sławy japońskiego artysty-fotografika Yasu Suzuki pt. „Mandala wiatru. Dawna fotografia otworkowa w świecie cyfrowym” (2013).

Artysta był także autorem wielu katalogów i licznych publikacji w periodykach polskich i zagranicznych, a także książek: *Moja droga do bezwymiaru*, *Umożliwienie niemożliwemu*, *7 od/za/słon iluzji*, *Zobaczyć idealne, czyli bezkresy kresek* oraz *Nie tylko o fotografii*.

W swoich dziełach artystycznych zajmował się przestrzenią, w której sięgał po wieloznaczność odbioru, a subiektywne wyobrażenie przedstawiał rysunkiem, fotografią, lustrzanym odbiciem, grafiką lub komputerowym drukiem. Prowadził dyskurs z odbiorcą, lokując w jego podświadomości nowy wymiar.

Pogrzeb prof. Jerzego Olka odbył się 26 listopada 2022 roku. Artysta spoczął na cmentarzu przy ul. Smętnej we Wrocławiu.

Oprac. na podstawie:

- R. Zieliński, *Zmarł prof. Jerzy Olek, legenda fotografii i sztuki multimedialnej*, <<https://wroclaw.wyborcza.pl/wroclaw/7,35771,29169652,zmarl-prof-jerzy-olek-legenda-fotografii-i-sztuki-multimedialnej.html>> [dostęp: 29.11.2022]
- <<http://www.fotomedium.pl/>> [dostęp: 29.11.2022]
- strona internetowa Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu <<https://uap.edu.pl/2022/11/zmarl-prof-jerzy-olek/>> [dostęp: 29.11.2022]
- strona internetowa Stronia Śląskiego: <<https://stronie.pl/37/jerzy-olek.html>> [dostęp: 29.11.2022]
- materiały Muzeum Papiernictwa w Dusznikach-Zdroju